

Szprotawa, 14-12-2017

Nr sprawy: **FN.317.5.6.2017**

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Szprotawy działając na podstawie art. 14j w związku z art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 201 z późn. zm.) w związku z art. 6q ust.1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1289) w odpowiedzi na wniosek

z dnia 18 października 2017 r.
o wydania interpretacji indywidualnej dotyczącej Normatywu Pojemnika w odniesieniu do Regulaminu Utrzymania Czystości i Porządku na terenie Gminy Szprotawy,

postanawia

- uznać stanowisko Wnioskodawcy za **nieprawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 24 października 2017 r. wpłynął wniosek z 18 października 2017 r.

w sprawie wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej zakresu i sposobu zastosowania postanowień uchwały nr XXVIII/176/2016 Rady Miejskiej w Szprotawie z dnia 24 czerwca 2016 roku w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Szprotawy (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dnia 6 lipca 2016 roku poz. 1440) dotyczących minimalnej ilości

wytwarzanych odpadów komunalnych oraz pojemników przeznaczonych do zbierania tego rodzaju odpadów, w szczególności ich wpływu na treść deklaracji dotyczącej wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi sporządzanej przez właściciela nieruchomości na podstawie art. 6m ust. 1-1a u.c.p.g właściciel nieruchomości jest obowiązany złożyć do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w terminie 14 dni od dnia zamieszkania na danej nieruchomości pierwszego mieszkańca lub powstania na danej nieruchomości odpadów komunalnych. Deklaracja zawiera dane niezbędne do określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Stan faktyczny przedstawiony przez Wnioskodawcę:

W ramach należącej do sieci handlowej Spółki sklepów spożywczo-przemysłowych, Spółka prowadzi na terenie Gminy Szprotawa działalność polegającą na prowadzeniu lokalu handlowego zlokalizowanego w Szprotawie, przy ulicy Wejście w życie Regulaminu spowodowało istotny wzrost minimalnej ilości pojemności pojemników na nieruchomościach zamieszkałych do zapewnienia w okresie miesiąca, w szczególności w odniesieniu do lokali handlowych, które zostały objęte gminnym systemem gospodarowania odpadami komunalnymi. Określony w Regulaminie Normatyw Pojemnika dla lokali handlowych wykracza poza faktyczne potrzeby w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi wytwarzanymi w związku z prowadzeniem przez Spółkę działalności na terenie Gminy Szprotawa. Rzeczywiste zapotrzebowanie na pojemniki na gromadzone odpady komunalne jest bowiem niższe niż ilość i minimalna pojemność pojemników wynikająca z zestawienia Normatywu Pojemnika oraz powierzchni lokalu handlowego prowadzonego przez Spółkę w Szprotawie. W związku z tym, po stronie Spółki powstaje obowiązek wyposażenia należącej do niej nieruchomości niezamieszkałej w zbędne pojemniki na odpady komunalne, natomiast po stronie Gminy Szprotawa wiąże się to z koniecznością wykorzystania środków publicznych w celu realizacji częściowo nieistniejącego obowiązku odbierania odpadów komunalnych (art. 6c ust. 2 u. c. p. g).

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy Normatyw Pojemnika wynikający z § 6 pkt 3 i 10 Regulaminu nie ma charakteru bezwzględnie wiążącego dla ostatecznego kształtu deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, a jedynie charakter pomocniczy i służy przede wszystkim określeniu przez właścicieli nieruchomości przybliżonej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych na terenie poszczególnych rodzajów nieruchomości. Natomiast w przypadku wykazania przez właściciela nieruchomości niezamieszkałej, że faktyczne potrzeby w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi są mniejsze od wartości wynikających z zestawienia Normatywu Pojemnika, właściciel jest zobowiązany zadeklarować taką ilość i pojemność pojemników powstających na danej nieruchomości oraz stawkę opłaty, która odpowiada ilości rzeczywiście wytwarzanych odpadów komunalnych.

Stanowisko organu podatkowego:

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2017 poz. 1289) gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności obejmują wszystkich właścicieli nieruchomości na terenie gminy, systemem gospodarowania odpadami komunalnymi. Na mocy art. 6c ust. 1 ww. ustawy, gminy są obowiązane do zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy. Jak stanowi natomiast ust. 2 ww. ustawy, rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne.

Na mocy § 1 Uchwały Nr XXXI/210/212 Rady Miejskiej w Szprotawie z dnia 28 września 2012 r. w sprawie przyjęcia obowiązków odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Szprotawa niezamieszkałych przez mieszkańców, na których powstają odpady komunalne, z dniem 1 lipca 2013 r. Gmina Szprotawa postanowiła odbierać odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żaganiu, podjęto Uchwałę Nr XXVIII/176/2016 Rady Miejskiej w Szprotawie z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie: regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Szprotawy.

Stosownie do treści § 6 pkt 3 przedmiotowego regulaminu właściciele nieruchomości niezamieszkałych przez mieszkańców, na których powstają odpady komunalne (prowadzący działalność gospodarczą, kierujący instytucjami oświaty, zdrowia, zarządzający działkami) zobowiązani są dostosować pojemność pojemników do swych indywidualnych potrzeb zgłoszonych w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właściciela nieruchomości do burmistrza, uwzględniając normatywy dostosowane do miesięcznego cyklu odbioru 20 L na każdy m² powierzchni użytkowej lokalu handlowego o profilu spożywczym, jednak co najmniej jeden pojemnik o pojemności 120 L na lokal. Punkt ten dotyczy dużych dyskontów spożywczych jak i niewielkich lokali handlowych o profilu spożywczym, których powierzchnia czasami nie przekracza kilku m². To dla nich przewidziany jest zapis „...jednak co najmniej jeden pojemnik o pojemności 120 l na lokal”, są to wskaźniki, którymi należy się kierować przy ustalaniu wielkości pojemników dla danej nieruchomości niezamieszkałej oraz mające wpływ na ostateczny kształt deklaracji. Brak jest podstaw do podjęcia w tym obowiązującym trybie odrębnego unormowania w odniesieniu do konkretnego podmiotu, co zdaje się jest również być intencją Wnioskodawcy. Wówczas, bowiem takie unormowanie nie miałoby charakteru normy ogólnej, koniecznej dla uznania go przepisem prawa miejscowego. Obowiązujące przepisy nie normują też kwestii jakie i ile rodzajów "innych" źródeł wytwarzania odpadów powinno być wymienionych w regulaminie, dla prawidłowego

zróżnicowania minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych, w które powinny być wyposażone dane nieruchomości, na których dane źródła odpadów istnieją. W konsekwencji nie narusza obowiązujących przepisów podział nieruchomości na źródła wymienione w § 6 pkt. 3 przedmiotowej uchwały. Ta minimalna pojemność jest określona alternatywnie. Nie może bowiem dla poszczególnych źródeł odpadów być mniejsza od ściśle określonej wielkości danego rodzaju (pojemnik lub worek) pojemnika, lub wielkości wynikającej z iloczynu przewidywanej i przyjętej w kwestionowanej normie średniej ilości produkowanych w danym źródle odpadów oraz liczby zatrudnionych przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą lub w obiekcie użyteczności publicznej. Zdaniem organu podatkowego brak jest dostatecznych podstaw do przyjęcia, że taki sposób określenia minimalnej wielkości pojemników, w które mają być wyposażone podmioty wymienione w § 6 pkt 3 przedmiotowego regulaminu wykracza poza delegację z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Unormowania te zobowiązują, a jednocześnie uprawniają właściwą radę gminy do określenia minimalnej pojemności pojemników do zbierania odpadów, w które powinny być wyposażone m.in. nieruchomości stanowiące poszczególne „źródła” wytwarzania odpadów komunalnych (tak też orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z 13 stycznia 2016 r., sygn. II SA/GI 1001/15). Pojemność pojemników powinna być przy tym dostosowana do średniej ilości odpadów z danego źródła, nie musi zatem wiernie odpowiadać faktycznej ilości odpadów u każdego indywidualnego podmiotu. Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadza zasady ustalania opłaty za odpady w oparciu o szacunkowe ustalenia ilości wytwarzanych odpadów przez poszczególne podmioty. Odwołanie się w regulaminie do powierzchni użytkowej lokalu handlowego nie jest również sprzeczne z prawem. „Takie rozwiązanie jest racjonalne, albowiem posłużenie się kryterium powierzchni użytkowej lokalu, jest związane z ilością wytwarzanych odpadów komunalnych w związku z ilością wystawionych do sprzedaży towarów i związanych z tym opakowań, czy liczbą odwiedzających taką placówkę klientów”. (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 29 listopada 2013 r., II SA/GI 1213/13).

Organ podatkowy stoi na stanowisku, iż wywołany § 6 pkt 3 przedmiotowego regulaminu tak jak sam regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach oraz stosowne uchwały rady gminy są aktami prawa miejscowego i ich obowiązywanie nie zależy od woli czy stanowiska właściciela nieruchomości, lecz wynika wprost z powszechnie obowiązującego prawa, tj. ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach oraz zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji RP mają moc powszechnie obowiązujących na terenie danej gminy. Przepisy zamieszczane w akcie prawa miejscowego, który jest aktem wykonawczym w odniesieniu do konkretnej delegacji ustawowej, muszą mieć charakter wiążący, a więc zawierać nakazy i zakazy kształtujące zasady utrzymania czystości porządku na terenie gminy. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (wyrok z 10 sierpnia 2016 r., sygn. IV SA/Po 102/16)

zauważył, że gmina nie może formułować ustanawianych w regulaminie utrzymania czystości i porządku nakazów lub zakazów w sposób niejasny lub niejednoznaczny (do tego w istocie prowadziłby postulowany przez Wnioskodawcę „pomocniczy” charakter norm regulaminu). Właściciele nieruchomości niezamieszkałych, w sytuacji, gdy aktem prawa miejscowego gmina postanowiła o odbieraniu z takich nieruchomości odpadów, mają obowiązek ponoszenia na rzecz gminy opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz składania deklaracji, na podstawie których powyższa opłata jest wymierzana, dostosowując ilość pojemników do norm zawartych w Regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. W niniejszej sprawie taka deklaracja została złożona, przyjmując, iż na nieruchomości położonej w Szprotawie odpady komunalne gromadzone są w dwóch pojemnikach o pojemności 1100 L w sposób nieselektywny.

Organ podatkowy nie może zgodzić się również ze stanowiskiem Wnioskodawcy, który uważa, że rzeczywiste zapotrzebowanie na pojemniki jest niższe niż minimalna ilość i pojemność pojemników wynikających z Normatyw Pojemnika określonego w przedmiotowym Regulaminie i wykracza poza faktyczne potrzeby Spółki działającej na terenie Gminy Szprotawa, gdyż z informacji oraz dokumentacji w postaci zdjęć uzyskanych od przedsiębiorcy odbierającego odpady komunalne wynika, że pojemniki (w ilości dwóch o pojemności 1100 L każdy), zawsze są zapełnione i bardzo często przy pojemnikach znajdują się dodatkowe odpady, nie ujęte w deklaracji.

Organ nie podziela też argumentacji jakoby stanowisko Wnioskodawcy znajdowało potwierdzenie w art. 6j ust. 3 czy też art. 6m ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przepisy te nie mogą być interpretowane w oderwaniu od innych przepisów ustawy takich jak art. 4 ust. 2 pkt 2, zatem odwołanie się do „rzeczywistych” potrzeb Wnioskodawcy jest możliwe nie zawsze, ale tylko o tyle o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Wnioskodawca stoi również na stanowisku, iż odpady komunalne z terenu gminy może odbierać inny przedsiębiorca aniżeli ten, który został wyłoniony w przetargu. Organ podatkowy zatem twierdzi, iż na mocy art. 6c ust. 2 ustawy o utrzymaniu i czystości i porządku w gminach objęcie wszystkich nieruchomości na terenie gminy systemem opłatowym wyłącza całkowicie możliwość pozbywania się odpadów komunalnych w inny sposób, niż przez ten jaki zorganizowała gmina. Ustawodawca wymaga bowiem od gmin dążenia do pełnego pokrycia terenu gmin systemem gospodarowania odpadami, a zatem realizując tenże cel, stosując art. 6c ust. 2 ww. ustawy gminy nie mogą akceptować działań zmierzających do wyłączenia jakiś nieruchomości spod tak funkcjonującego systemu. Podkreślić należy, że opłata za gospodarowanie odpadami nie jest wynagrodzeniem za świadczoną przez Gminę usługę. Podmioty zobowiązane do uiszczenia opłaty nie mają swobody kształtowania treści stosunku prawnego, w szczególności wysokości opłaty, ewentualnego jej obniżenia lub odstąpienia od niej oraz terminu zapłaty. Elementy te określa bowiem

ustawa oraz akt prawa miejscowego w zakresie wskazanym w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (art. 6k i art. 6l). Opłata ta ma charakter publicznoprawny i jest oderwana od faktycznej ilości wytwarzanych i odbieranych przez gminę odpadów. Organ podatkowy pragnie zaznaczyć, iż stanowisko zostało podtrzymane przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 12 maja 2017 r. (sygn.: akt: I SA/Wr 1306/16).

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

BURMISTRZ
Józef Rubacha

Otrzymują:

- 1) adresat
- 2) a/a